

da han talte om Misbrug ved Administrationen af de sociale Love. Nu har jeg gennem atten Aar haft den Ære paa mit Partis Vegne at have med københavnske kommunale Forhold at gøre. Om jeg kan staa op og prale af, at jeg er fittig, ved jeg ikke, men jeg vil gerne kende de Sager, jeg har med at gøre, og søger efter fattig Evne at sætte mig ind i dem og komme til Bunds i dem. Men udover dette, at en og anden snyder sig lidt Hjelpekasseunderstøttelse til, hvad næsten altid bliver opdaget, ved jeg ikke af, at der foregaar særlig ondartet Misbrug. Jeg vil da stille det Spørgsmaal til det ærede 4de tingvalgte Medlem: naar han er vidende om saadanne alvorlige Misbrug, hvorfor er de da ikke blevet rettet i den Periode, da det ærede Medlems Parti sammen med det konservative Folkeparti havde Flertallet, det vil sige Magten, baade i Folketinget og Landstinget og kunde gøre omtrent, hvad de vilde? Eller vil det ærede Medlem paastaa, at saadanne Misbrug af de sociale Love er noget, der er kommet ind i vort Samfund under den socialdemokratiske Regerings Virksomhed? Det, synes jeg er noget, som det høje Tings Medlemmer har Ret til at faa Besked om, og ved det ærede Medlem, at der her er noget, som er galt, bør han ikke gaa og gemme paa det, saa bør han sige det ikke i Tunger, ikke i Omkvæd, som det ærede Medlem gjorde, men sige det klart og tydeligt, saa at Administrationen, som har med disse Sager at gøre, i an faa rensset ud, luftet ud i de paagældende Forhold.

Saa sagde det ærede Medlem nogle Ord, som jeg synes det ærede Medlem skulde have forskaanet det høje Ting for. Det ærede Medlem talte om, at Rigsdagsmændenes Løn burde være nedsat, og at det var kedeligt, at den ikke var blevet det. Det ærede Medlem burde have forskaanet det høje Ting for denne, om jeg saa maa sige, Venstrefilm, for andet var det ikke. Vi, der kender Forholdene indenfor Partiernes, ved jo alle, at det havde været komplet umuligt at skabe et Flertal i noget Parti for Nedsættelse af Rigsdagsmændenes Løn. Jeg erkender, at naar Samfundet er i Vaande, skal vi spare alle sammen, saa skal vi hver bære vort Læs og vore Byrder. Men undersøger vi de Kaar, en stor Del af Rigsdagsmændene lever under, tror jeg, vi maa erkende, at der ikke er noget at trække fra. Jeg erkender, at der er enkelte Rigsdagsmænd — lad dem komme frem —, der sidder som højtlønnede Direktører, storbesiddende Gaardejere og næringsdrivende — jeg siger: lad dem komme frem —, men den langt overvejende Del af begge Tings Medlemmer er ikke besiddende,

men ofte saaledes stillet, at de skal passe meget paa baade Femogtyveøren og Kronen. Derfor var der ikke Sangbund i Rigsdagen for at nedsætte Rigsdagsmændenes Løn ud over den Nedgang, Pristallets Nedgang medførte, hvilket ogsaa androg et saa stort Beløb, at det for mange er en meget alvorlig Lønnedsættelse. Det ærede Medlem burde have forskaanet det høje Landsting for dette lille Nummer, som ganske vist gør sig ude i Snollerød Sogn og saa videre, rundt omkring, hvor Kronerne, naar de bliver talt op i Hundreder, tager sig ud som svimlende Summer. Men blandt dem, der kender Forholdene og Pengenes Værdi, tror jeg ikke, den Slags Ting gør sig.

Det ærede Medlem nævnte mange Ting, som jeg kan udenad fra Vælgermøderne, men det er for saa vidt rart, som man da har saa nemt ved at gaa til dem. Det ærede Medlem sagde saaledes, at Ministeriet havde lovet mere, end det kunde holde. Den Udtalelse synes jeg ikke harmonerer med de Udtalelser, som Gang paa Gang kommer frem baade i det høje Folketing og i det høje Landsting. Thi Gang paa Gang har vi hørt ærede Medlemmer sige og set deres Presse skrive: se, hvilket Læs af Papir, se hvilket Læs af Lovforslag den socialdemokratiske Regering vælter ind over Rigsdagen; det er jo umuligt at komme igennem alt det Stof, det er umuligt at komme til Bunds i det, det er umuligt at have Oversigt over det. Alt det Stof, den socialdemokratiske Regering har lagt paa Rigsdagens Bord, er Socialdemokratiets Program, det er de Løfter, Socialdemokratiet har givet det danske Vælgerfolk. Derfor er det ganske urigtigt og ikke ansvarlig Tale at sige, at det har lovet mere, end det kunde holde. Ministeriet har ikke lovet, at disse Forslag skulde gennemføres ved Ministeriets egen Styrke; thi vi kender Styrkeforholdene paa Rigsdagen: 1 Stemmes Majoritet i det høje Folketing ved Hjælp af det radikale Venstre og 10 Stemmers Flertal imod Regeringspartierne i dette høje Ting. Der kan altsaa ikke vedtages en Lov i Øjeblikket, uden at et tredje Parti er med i Arbejdet, og jeg tror, at Regeringen ved Udarbejdelsen af de Lovforslag, som i Fjor og i Aar er lagt paa Rigsdagens Bord, har haft den Tro og det Haab, at Venstre, det gamle frisindede, demokratiske Venstre, vilde være med til at hjælpe de allerfleste af disse Lovforslag igennem. Jeg har sagt det før, jeg har sagt det ude i Landet, og jeg er glad for, at jeg kan faa Lov til at sige det her i Tinget, at intet af disse Forslag er rent